

**CONCOURS EXTERNE SPÉCIAL DE RECRUTEMENT DE PROFESSEURS DES ÉCOLES
CHARGÉS D'UN ENSEIGNEMENT DE ET EN LANGUE RÉGIONALE**

24CRPECTORAL-2

Session 2024

Épreuve orale d'admission de langue régionale

Catalan	Durée de la préparation : une heure Durée totale de l'épreuve : 40 minutes <ul style="list-style-type: none">• Exposé : 25 minutes• Entretien : 15 minutes
----------------	--

Rappel de la notation : l'épreuve est notée sur 20. La note 0 est éliminatoire. Coefficient 2.

Ce sujet contient 4 pages, numérotées de 1/4 à 4/4.

Assurez-vous que cet exemplaire est complet. S'il ne l'est pas, demandez un autre exemplaire au responsable de la salle.

L'usage de tout document, dictionnaire, calculatrice est interdit.

Consigne candidat :

1 – Exposé (25 minutes au total) :

1.1 – Presenteu, analitzeu i poseu en relació els documents (en catalan, 15 minutes maximum).

1.2 – Proposez l'utilisation des documents en vue d'une séquence ou d'une séance en classe bilingue français-catalan (en français, 10 minutes maximum).

2 – Entretien avec le jury (en catalan, 15 minutes).

Document 1 :

La dona i l'esport olímpic: un camí gens fàcil

A les competicions de l'antiga Grècia no només no podien competir sinó ni tan sols ser espectadores. El Baró de Coubertin va intentar mantenir aquesta tradició discriminatòria. A París 1900 van poder participar en tennis i golf mentre que a Londres 2012 ja van representar el 44,2%.

5 L'entrada de la dona als Jocs Olímpics Moderns no va ser un camí gens fàcil. Els mites i les tradicions de l'Antiguitat van tardar a canviar-se. Ja en els Jocs celebrats a Olímpia, no només no podien competir al costat dels homes sinó que tampoc tenien dret a presenciar-los.

10 El Baró de Coubertin, impulsor dels Jocs Moderns, es va prendre gairebé al peu de la lletra aquesta afirmació. En paraules textuais afirmava que "la dona havia d'estar-hi per mirar, aplaudir i coronar els guanyadors en lloc d'intervenir". Tot i que dins el Comitè Olímpic existien veus favorables a la seva participació, Pierre de Coubertin es va mostrar reticent.

15 Als Jocs Olímpics d'Atenes de 1896 no hi havia presència femenina en cap prova oficial. Només en una cursa fora del programa olímpic hi havia una dona. Quatre anys després a París 1900, el Comitè Olímpic Internacional va permetre a les dones tenir accés a dues competicions: el tennis i el golf. La tennista britànica Charlotte Cooper va ser la primera campiona olímpica. A Sant Louis 1904 i Londres 1908, les dones van participar només en esports d'exhibició.

20 A Estocolm 1912, la dona augmenta la seva presència. Quaranta-vuit esportistes competeixen en natació, l'únic esport oficial en què ho podien. A Anvers 1920, tornen a quedar excloses dels Jocs. Davant una posició del COI totalment immobilitista, les dones decideixen passar a l'acció i creen la Federació Esportiva Internacional Femenina. La francesa Alice Milliat va ser-ne la impulsora i va promoure uns Jocs femenins. Es van celebrar quatre edicions: París 1922, Göteborg 1926, Praga 1930 i Londres 1934. L'atletisme femení, vetat llavors pel COI, va comptar amb quinze proves. Dones de divuit països hi van prendre part.

25 Al COI no li va quedar cap més remei que claudicar i acceptar la participació de les dones als Jocs. A Amsterdam 1928, aquestes ja van prendre part, per primer cop en atletisme, a proves de 100 metres, 800 metres, salt d'alçada, llançament de disc i en els relleus 4 x 100. Un fet significatiu d'aquests Jocs va ser la no presència del Baró de Coubertin a la cerimònia

30 d'obertura. La seva absència va generar moltes interpretacions, sobretot, entorn del seu rebuig a la participació de la dona en la competició d'atletisme.

Després del parèntesi de la Segona Guerra Mundial, els Jocs es van tornar a celebrar a Londres el 1948. La participació femenina començarà a créixer exponencialment i es donaran passes endavant.

35 El salt definitiu de l'esport femení es produeix als Jocs Olímpics de Barcelona 1992. La fi de la Guerra freda comporta un acostament del COI amb la ONU. S'arriba a acords de col·laboració amb la Unesco, Unicef... per promoure conjuntament els valors de l'esport, i les dones entren dins aquest programa. Entre altres moviments s'organitza un grup de treball olímpic "Dona i Esport" amb la finalitat de potenciar l'esport femení. Per tant no és estrany que
40 s'incrementés la seva presència. Dels Jocs de la capital catalana a Londres 2012 es va passar del 28,8% al 44,2%. A Amsterdam 1928 només eren un 9% i a Londres 1948, un 9,4%.

Amb tot, encara hi ha països que continuen mostrant discrepàncies sobre la participació olímpica de la dona. A Pequín 2008, Brunei, Aràbia Saudita i Qatar no van enviar cap representant femenina als Jocs. A Londres 2012, gràcies a la intervenció del COI que va
45 entregar dues invitacions, dues dones saudites van disputar els seus primers Jocs Olímpics.

Jordi Saborit, *Nació Digital*, 30 de juliol de 2016.

Document 2 :

Aitziber Lopez, Luciano Lozano, *Inventores i els seus invents*, Ed. Flamboyant, 2018.

Document 3 : Les dones també som esport d'elit, Coporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, 3cat, 2020 [extracte].

Document audiovisual : 1 minute, 34 secondes.

Disponible sur : <https://www.ccma.cat/3cat/les-dones-tambe-som-esport-delit/video/6033801/>